

GERÇEK

İŞÇİDEN,

GERÇEK

KÖYLÜDEN YANADIR.

GERÇEK

AYLIK SİYASİ GAZETE**HAZİRAN**

1976

SAYI:18

50 fenik

KESMEKEŞLİKTEN ÇIKIŞ YOLU: DEVRİM

Geçen ay içinde ülkemizdeki gelişmelerde hakim sınıflar cephesinde en ilgi çekici iki gelişme "İslam Olkeleri Konferansı" ile "İş adamlarının (yani kompradorların) toplantısı" ve bunların basına yaptıkları açıklama oldu.

Geçen ay içinde İstanbul'da yapılan "İslam Olkeleri Konferansında" ülkemizdeki hakim sınıfların dini halkı uyutmak için nasıl bir araç olarak kullandığı bir kere daha bütün çıplaklığıyla ortaya çıktı. Gazeteler günlerce İslam Konferansı'nın haber ve dedikodularıyla doldu. Hakim sınıfların istisnasız tüm partileri "İslam Olkeleri Konferansı"nın kendi çıkarları için kullanmak istediler. Ama konferansın en karlı çıkan hiç şüphesiz din sömürüsünde en ileri giden MSP oldu. Üzerine çok gürültü koparılan konferansın tabii ki, tüm buna benzer konferanslar gibi Türkiye halkına bir şey getirmedi. Çok sayın misafirler Türkiye bütçesine oldukça tuzluya mal oldular. Şimdi hakim sınıflar Konferansı'nın masraflarını hesaplamaya çalışıyorlar. Konferans güya laik olan Türkiye'den konferansa katılan delegelerin yobazlıkta, birçok İslam ülkesi delegesinden daha ileride olduğunu da gösterdi. Din sömürüsü konusunda AP'nin şampiyonluğu MSP'ye kaptırıldığını da tescilledi.

Konferansa paralel olarak Türkiye'nin hemen bütün kompradorları (Koc grubu) dışında bir araya geldiler. Durumu görüştüler. Ve basına açıklamada bulunarak, hükümetin ithalatı kolaylaştırıcı tedbirler almasını, ayrıca ihracatı da destekleyici tedbirleri (vergiler vb.) de genişletmesini talep ettiler. Ayrıca "İç Barış"ın korunmasını -yani grevlerin bastırılmasını- da talep ettiler. Onlar böylece sömürü ve talanlarını daha da artırmak istiyorlar. Bu arada kompradorların esas olarak sanayi yönelen kesimiyle, esas olarak ticaretle uğraşan kesimleri arasında çelişmeler de gün geçtikçe su yüzüne çıkıyor. İşbirlikçilik konusunda bu ayrım kendini Avrupa-Amerikancı olarak gösteriyor. Tabii bu iki blok şeklinde ayrışmanın kesin sınırları yok.

Siyasi alana, hakim sınıflar arasındaki bu dalaşma, CHP-MC çekişmesi şeklinde yansıyor.

Geçen ay içinde siyasi alandaki gelişmelerde en önemli olaylardan biri, MC içinde çatıların ortaya çıkması oldu. İslam Konferansı MSP için bir gövde gösterisi oldu. MSP koalisyon hükümetini (bütün diğer partilerinde yaptığı gibi) kendi güçlenmesi için kullanmaya çalışıyor. Koalisyonun en küçük partisi MHP ise sokağa hakim olarak, iç politikada tayin edici bir rol oynuyor. Bunlar Ankara'da 19 Mayıs gösterilerini ırkçı-faşist propagandaları için bir alan olarak kullanacak kadar ileri gittiler. Ankara'da 19 Mayıs gösterileri MHP gösterisine dönüştü. CGP parçalanma ve AP içinde erime süreci içinde bulunuyor. Bütün diğer partileri güçlenmek için kullanmaya çalışan AP ise, iktidarın halka uyguladığı sömürü ve baskının gerçek sorumlusu olarak, halk içinde gün geçtikçe daha çok nefret çekerek, güçleneceğine zayıflıyor. İşte komprador-burjuvazi ve toprak ağası kliklerinin bir bölümünün şimdi daha yüksek sesle AP-CHP koalisyonu istemelerinin sebebi budur. AP'nin

zayıflaması, hakim sınıflar arasındaki güç dengesini bozma eğilimi göstermektedir. Bu hakim sınıfların bir bütün olarak işine gelmiyor.

CHP'ye gelince, bu parti içindeki çalkantılar da seçimler yaklaştıkça artıyor. Avrupalı kompradorların ve toprak ağalarının temsilcisi olan CHP yönetici kliği, kendine muhalif grupları ucağıtıcılık ve türlü politika oyunlarıyla partiden uzaklaştırmaya çalışıyor. Yönetici kliğin bu tutumuna karşı parti içinde muhalefet artıyor. Ankara Altındağ ilçesinde 300 üyenin burada yapılan delege seçimlerini protesto etmek için aldıkları açlık grevi kararı buna en açık örnektir. CHP'nin Avrupa emperyalizminin işbirlikçisi yönetici kliği, şimdi bir yandan parti içindeki muhalefeti tasfiye hareketlerine girişirken bir yandan da, "sol" ve devrimci" görünerek (bakın: Eyüboğlunun son demeci) halkın MC faşistlerine karşı duyduğu nefreti kendi kuyruğuna takmaya çalışıyor.

Hakim sınıflar arasında durum böyleyken, halkın emperyalizme, komprador kapitalizmine, feodal artıklara,

ra, faşizme karşı mücadelesi de yükselmeye devam etti. 1 Mayıs Türkiye tarihinde 1920'lerden bu yana ilk kez işçi Bayramı olarak kutlandı. Reformist-Revizyonist Disk yönetiminin çağırıldığı mitinge işçiler akın akın devrimci taleplerle katıldı. İstanbul'da yapılan 250.000 kişilik büyük 1 Mayıs gösterisi, hakim sınıflara büyük korku saldı. Onlar bu korkularını 1 Mayıstan sonra verdikleri demeçlerde açıkça dile getirdiler. 1 Mayıstan sonra yeni grev hareketleri oldu. Geçen ay içinde köylülerin toprak hareketlerine de yenileri eklendi.

Mayıs ayı Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan'ın idam edildiği, İbrahim Kaypakkaya'nın ise işkence ile öldürüldüğü aydır. Hakim sınıflar bu devrimcileri halkımıza unutturabilmek için elinden ne geldiyse yapmıştır. Ama onların, belleğinden bu devrimcileri silme kampanyası başarıya ulaşamamıştır. Buna gerek 6 Mayıs'ta, gerek 16 Mayıs'ta, devrimcilerin ölüm yıldönümünde olan olaylar gösterdi. 6 Mayıs ve 16 Mayıs Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yürüyüşler, forumlar düzenlendi. Polis bir çok yerde göstericilere saldırdı. Ama gösterileri önleyemedi. Gazi Antep'teki çatışmada devrimciler polis saldırısına karşı kendilerini savundular. Çok sayıda polis yaralandı. Türkiye'nin birçok yerinde faşist cinayetleri protesto etmek için bombalar patla-

dı. Halk bir kere daha, devrimcileri kalbine gömdüğünü gösterdi, faşizme karşı nefretini dile getirdi.

Bugün ülkemizde iktidarda bulunan Amerikancı faşist çete gün geçtikçe tecrite gitmektedir. Bu tecrit durumu hem onların kendi aralarındaki parçalanmaları derinleştirmekte ve hem de onların daha da azgınlaşmasına yol açmaktadır.

Ama onların azgınlığı para etmez. Onlar ne kadar azarlarsa azsınlar halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini bastıramazlar. Bu mücadele ergeç zafere ulaşacak, emperyalizmin işbirlikçisi patron-ağa devleti yıkılacak, halk iktidarı kurulacaktır. Ülkemizde de olaylar esas akımın devrim olduğunu göstermektedir.

A. BİÇAKCI

15-16 HAZİRAN ŞANLI İŞÇİ DİRENİŞİNDEN ÖĞRENELİM

Bundan altı sene önce 15-16 Haziran 1970'de yüzbinlerce işçi tek vücut, tek yumruk gibi birleşerek Patron-Ağa devleti ve onların o zamanki hükümeti olan Demirel Hükümetine karşı demokratik hakları için yürüdüler.

Kanını ve canını vererek mücadele ile söke söke aldıkları demokratik haklarının kısıtlanmaması için Patron Ağa partilerinin girişimlerine ölümle pahasına da olsa müsaade etmeyeceklerini gösterdiler. 15-16 Haziran işçi mücadelesi Amerikancı Demirel Hükümetinin işçilerin demokratik ve ekonomik mücadele aracı olan sendika kurma ve seçme hakkını yasaklamak istemesine karşı başladı. Emperyalizmin işbirlikçisi Komprador-Burjuvazi ve toprak ağası sınıflar bununla bir taraftan işçi sınıfının demokratik kitlenin teşkilatlanmasını önlemeyi, diğer taraftan da işçileri kendi kurdukları sendikalarda teşkilatlamak istiyorlardı. Böylece de işçi sınıfını kendi kontrolü altına alarak, ellerini kollarını bağlayıp hareketsiz kılmayı amaçlıyorlardı. Patron-Ağa Devletinin belirli kesiminin siyasi temsilcisi olan Demirel Hükümetini buna zorlayan nedenler vardı. Bu nedenler kısaca şunlardı :

1970'lerde ülkemizde devrimci durum oldukça iyi idi. Yani çeşitli Emperyalist ülkelerin temsilcisi olan sınıflar arasında menfaat dalaşması vardı. Bu Emperyalizmin işbirlikçisi sınıflarla yoksul halk kitleleri

Devamı 3. sayfa

YURTDIŞINDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: F. ERDEM

NÜRNBERG-ZİRNDORF

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATIF) üyesi olan Nürnberg-Fürth ve Geniş Çevresi Türkiye İşçi-Gençlik derneği, bu yıl işçi sınıfının mücadelesini ve işçilerin durumunu içeren bir bildiri çıkarmıştır. Bildiri Nürnberg ve çevresindeki Türkiyeli işçileri DGB'nin hazırladığı 1 Mayıs yürüyüşüne çağrı niteliğindedir.

1 Mayıs'ta DGB'nin hazırladığı yürüyüşüne dernek adına katılan Türkiyeli işçiler, yürüyüş boyunca diğer milliyetlerden işçi kardeşleriyle birlikte ortak düşmana karşı omuz omuz yürüyerek, Alman patronlarının baskılarını ve yabancılar kanununu protesto etmişlerdir. "FAŞİZME ÖLÜM-PAZİMSİZ TÜRKİYE-KAHROLSUN YABANCILAR KANUNU-BASKILARA SON-ESİT İŞE, ESİT ÖCRET" gibi sloganlar söylemişlerdir.

Dernek adına katılan Türkiyeli işçiler bu yürüyüşte, haklı taleplerini dile getiren siarları bağırdıklarında yürüyüşü düzenleyen sendika ağaları Türkiyeli işçilerin sesini boğmak için ellerinden geleni yaptılar. Onlar böylece patron uşağı olduklarını birkez daha ortaya koydular. Yürüyüşün bittiği sendika satsu önünde miting yapıldı. Mitingte sendika ağaları hizmet ettikleri kapitalist sınıfın yararına konuşmalar

yaptılar. Sendika ağalarından başka, mitingte hiçbir işçinin konuşmasına DGB yöneticileri izin vermediler.

Nürnberg-Fürth ve Geniş Çevresi Türkiye İşçi-Gençlik derneği 1 Mayıs akşamı Nürnberg'de, 28 Mayıs günü de Zirndorf'da işçi geceleri tertipledi. Empervalist yoz kültüre karşı, kendi öz halk kültürünü yaymak amacıyla yapılan geceler Türkiyeli işçiler tarafından büyük ilgi görmüştür. Nürnberg'te ki geceye 300'ün üstünde işçiler ve gençler katılmışlardır. Her iki gecede de ülkemizin çeşitli yörelerinden halk oyunları oynanmış, YIKILAN DOZEN adlı bir tiyatro oyunu gösterilmiştir. Ayrıca halkımızın ezilmesini dile getiren ve zulüm düzenine karşı tüm ezilenleri birliğe ve mücadeleye çağırarak türküler söyleyen halk ozanları AŞIK SEYFİLİ, MEHMET KOÇ, MURŞİT işçiler tarafından coşkunlukla karşılanmıştır. Halk ozanlarının türkülerine katılan işçiler, vurdumuzdaki faşist diktatörlüğe kinini duyuran siarlar haykırmışlardır.

Nürnberg-Fürth ve Geniş Çevresi Türkiye İşçi-Gençlik Derneği yöneticileribundan böyle derneğin işçilerin ekonomik ve demokratik mücadelesini yürütürken sık sık halk geceleri tertipleceğini ve halk kültürümüzün geliştirileceğini açıklamıştır.

Çok zor şartlar altında okudu. Orman fakültesini bitirdi. Neşet halkının acılarını yüreğinde hissederek, yiğit bir halk çocuğuydu. O hiçbir zaman sadece kendi hayatını kurtarmak gibi bir düşünceye sahip değildi. Gerek öğrencilik yıllarında, gerekse kısa süren memurluk döneminde o ezilen halkının acılarını içinde duymuş hayatını halkına adamıştır.

Ölümüne sebep olan faşist saldırıların yapıldığı toplantıda o Türk işçileri Cemiyetinin hirtakım üçkağıtçı exportların, tercümanları ve menfaat şebekelerinin elinde oyuncak değil, işçilerin yönetiminde, işçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunan bir dernek olması için mücadele etti.

21 Nisan 1974'deki ilk kongrede derneğin ellerinden gitmekte olduğunu gören gerici çevre kendi arasında kavga çıkararak secimi iptal ettirdi. 5 Mayıs 1974'te yapılan ikinci kongre muhalefetteki işçilere duyurulmadan Hamburg'a 30 km uzaklıktaki Norderstedt'te yapılmak istendi. Bunu haber alan işçiler, derneklerine sahip çıkmak amacıyla Norderstedt'e gittiler. Ancak onları orada gerici çevrelerin hazırladığı bir tuzak bekliyordu. İşçilerin demokratik taleplerine karşı Ateşe den "Allahını seven vursun, bunlar Komünistler" emrini alan yakası kurt rozetli faşistler saldırıya geçti. Bu beklenmedik saldırı karşısında işçiler kendilerini vî-nitçe müdafaa ettiler. Birçoğu yaralandı. Bu arada arkadaşlarından ayrı vaziyette bulunan Neşet Danış Alman polislerinin gözleri önünde, demir sandalyelerle ağır yaralandı.

Neşet Danış 17 gün oksijen cihazında ölümle pençeserek 21 Mayıs 1974 günü şehit oldu. Alman patronları ve devletinin polisi Neşet Danış'ın katillerini bulmak yerine onunla birlikte mücadele veren dört arkadaşını tutukladı. Ama onların bu adaletsizlikleri, işçi Derneğinin bugün işçilerin yararına çalışmasını engellemedi.

Bu olay, bize gösteriyor ki gerici-ler istiyorlarki hiçbir bas kendilerine kalkmasın. Hep kendi dedikleri olsun, kendi sömürülerine, adaletsizliklerine yolsuzluklarına ses çıkmasın. İşte onların işine gelmeyen uyarı ve mücadeleye önderlik edenlere bunun için saldırıyorlar. Bunun için memleketimizde durmadan mezarlar yükseliyor. Ama bilmiyorlarki bu halk ölümler gibi uyumaz. Adaletsizliğe ve sömürüye karşı mücadele eder.

Bunun yanı sıra Alman polislerinin bizlere karşı uyguladığı baskı politikasını da açığa çıkardı. Onlar da işçilerin en demokratik bir şekilde teşkilatlanmasına ve mücadelesine bile saldırıyor. Son sıralarda Derneğimizin polis tarafından Stuttgart'ta öldürülen Vahit Ünlü kardeşimizle ilgili protesto yürüyüşünde çıkardığı bildiride polise "Katil" dediği için dernek başkanı hakkında soruşturma açmaları buna ayrı bir örnektir.

Kardeşler! Neşet'in uğruna canını verdiği dava haklı ve yenilmez bir davadır. Onun için Neşet ölmedi. O mücadele arkadaşlarımızın ve ezilen halklarımızın önünde yaşamaktadır.

KAHROLSUN HALK DOŞMANLARI!
YAŞASIN NEŞET DANİŞ'IN HALKIMIZ İÇİN VERDİĞİ MÜCADELE!

İNGİLTERE

Londra'da Devrimci Türkiyeli öğrenciler tarafından bir halk kültür gecesi düzenlendi. Geceye çeşitli halk oyunları oynandı. Ve halkımızın ezilmesini, sömürülmesini dile getiren halk türkülerini söylendi. Bu gecede yoz kültür teşhir edilerek, halkın mücadelecili kültüründen örnekler verildi.

Geceye Türkiyeli işçi ve öğrencilerin dışında çeşitli milletlerden işçi ve öğrenciler de katıldı. İranlı öğrenciler geceye katılarak İran'daki faşist Sah'ın halk üzerindeki diktatörlüğünü ve halkın mücadelesini gösteren bir tiyatro oynadılar.

Türkiyeli Devrimciler gecede yaptıkları konuşmalarla MC Hükümetinin örtülü faşist diktatörlüğünü lanetlediler. Geceye katılanlar tek ağız, tek yumruk gibi "TEK YOL DEVRİM" ve "FAŞİZME ÖLÜM" sloganlarını haykırmışlardır. Bu gecede çeşitli ülkelerin devrimcileriyle dayanışmanın en güzel örnekleri verilmiştir.

Halk kültür gecesini sabote etmek amacıyla geceye katılan hirtakım revizyonistler (sahte devrimciler) Devrimcilerin halkla bütünlüğünü görünce eteklerinden tutuşmaya başlamışlardır. Emellerine nail olamayan bu halk düşmanları kurtuluşu sus-pus olmakta bulmuşlardır.

Geceye katılan işçi ve öğrenciler bu tip gecelerin sık sık yapılmasını istemişlerdir.

HAMBURG

NEŞET DANİŞ'IN DOĞULUSUNUN İKİNCİ

YILDÖNOMONDE ANILDI.

Hamburg ve Çevresi Türk İşçi Derneğinin Türkiyeli yurtsever Neşet Danış'ın anısına düzenlediği halk gecesine ilgili bildiriye aynen yayınlıyoruz.

Hamburg ve Çevresi Türk İşçi Cemiyetinin 1974'deki olağan seciminde faşistler tarafından Neşet Danış'ın öldürüldüğü 21 Mayıs geldi.

Neşet Danış 1944 yılında Balıkesir köylerinden birinde voksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

IMPRESSUM :
P. R. VERANTWORTLICH: LOUISE LANGE
851 FORTH
DAMBACHERSTR. 7

YAZIŞMA ADRESİ : POSTLAGERKARTE
Nr: 079516 A
851 FORTH 2
Banka hesabı: L. LANGE
KONTO Nr: 71/13145
DEUTSCHE BANK - FILIALE FORTH

DRUCK : Gegendruck Essen

MEBUSLAR ALMANYA'DA

Seçimler yaklaştıkça çeşitli patron-ağa partilerinin temsilcileri uğramadıkları köylere, kasabalara, vilayetlere ve de yurtdışına uğrar oldular. Yaptıkları toplantılarda bol bol vatan, millet, sakarya nutukları attılar. Biz işçiler, köylüler ve halkın diğer kesimi için yaptıkları çalışmalarını allandıra, ballandıra anlattılar. Dert ve isteklerimizi dinlemek için ta buralara kadar geldiklerini hemide görevlerinin olduklarını söylediler. Bizlerden kemerlerimizi sıkmamızı, daha çok fedakarlıklara katlanmamızı salık verdiler.

İşte bu çok sayın mebuslarımızdan biri olan CHP-Kastamonu milletvekili Sabri Tıǵlı Stuttgart'a geldi. 22 Mayıs'ta Türk-Danış binasında bir toplantı düzenledi. Bu toplantıda bulunan işçi arkadaşların sorularını cevaplandırdı.

Bir işçi arkadaş sordu: "MC bizi, dövizlerimizi Türkiye'ye göndermeye zorluyor. Alnımızın teri gözümüzün nuru üç-beş kodamanın servetine bervet katmaktadır. Siz iktidarda olsaydınız ne yapardınız?"

Halkçı milletvekilimiz Sabri Tıǵlı önce memleketimizin kalkınmaya olan ihtiyacını anlattı. Ordunun ihtiyaçları vardır dedi ve ekledi:

"Biz de iktidarda olsaydık sizin dövizlerinizi isterdik. Bundan emin olun. Yalnız, bizim yöntemimiz onlardan farklı olurdu o kadar. Araya aracı da komaz, dövizlerinizi direk devletin kasasına yatırardınız." dedi.

Onun bu konuşması bir kere daha CHP ve diğer Patron-Ağa Partilerinin özünde aynı olduklarını gösterdi. Yalnız, CHP ile diğer Patron-Ağa Partilerini birbirinden ayıran, onların bizi sömürmede ve ezmedeki yöntem farklarıdır. Zaten CHP genel başkanı Ecevit de yaptığı konuşmalarda bunu defalarca tekrarladı. O "Biz rejimi koruyacağız" diyor. "MC rejimi koruyamıyor" diyor. CHP'nin ve Ecevit'in korumak istediği rejim, bugünkü sömürü ve zulüm düzenidir. İşçilere, köylülere ve tüm halkımıza hayatı zehir zıkkım eden, patronlara, ağalara refahı, huzuru ve bolluğu mübah kılan düzendir.

Sabri Tıǵlı bu konuşmasında bir gerçeği açıkça gizlemeye çalışıyordu. O da Devlet. Halbuki bu düzende Devlet hakim sınıfların baskı aracıdır. Yani patronların ağaların, biz yoksul halk kitlelerini ezme ve sömürme için kullandıkları bir araçtır. Böyle bir devletin ihtiyaçlarını düşünenler, ya devlet mekanizmasına hakim sınıflardan birinin temsilcisidir, ya da onlara usaklık edendir. Burdan çıkanda Sabri Tıǵlı'nın da hakim sınıflara (patronlara, ağalara) hizmet eden biri olduğudur. Bundan dolayı hakim sınıfların menfaatleriyle, halkın menfaatlerini birmiş gibi göstermeye çalışmaktadır. Bu sapla samanı birbirine karıştırmaktır. Çünkü hakim sınıfların yararına olan bir şey, halkın zararına değildir. Patronlar, ağalar bizi yemek isteyen kurtlar, biz ise yaşamak isteyen kuzularız. Grev yapan işçiye saldıran, toprak isteyen köylüyü dipçikleyen, demokratik üniversite diyen öğrenciyi susturan, devrimciyi katle denler Patronlar, ağalar değil midir? Ordu, polis ve mahkeme, devleti ayakta tutan kurumlar değil midir? Aynı vergiyi ödediğimiz halde, en pis işlerde biz çalıştığımız halde, çocuk paralarında bizlerin hakkını satan bunlar değil midir? Bugün yine emeklilik pirimlerini dalaveralarla cebeye indirmek isteyenler bunlar değil midir? Bizi döviz yumurtlayan tavuk gören sorunlarımıza eğilmeyen, gümrük kapılarında her türlü rezilliğe bizleri layık gören, konsolosluklarda bize hayvanca muamele eden bunlar ve bunların usakları değil midir? Nasıl oluyorda S. Tıǵlı her şeyi üreten biz işçilerle, sırtımızdan asalak yaşayan hakimsinifları aynı kefeyle koyuyor? İşte bunlar bizi bu kelime oyunlarıyla, uyutarak vurgunlarına devam etmek istiyorlar. Meselenin aslı budur. S. Tıǵlı ülkemizin kalkınmaya ihtiyacının olduğunu da söyledi. Evet bu çok doğrudur. Ancak ülkemizin

bugün geri kalmışlığın nedeni ülkemizin bir elin bes

parmağı kadar işbirlikçi tarafından Emperyalizme bağımlı kılınmasıdır. Bunun sonucu olarak ülkemizin kalkınması, Emperyalizm ve Feodalizm tarafından engellenmektedir. Komprador-Burjuvazi ve Toprak ağaları ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini emfendilerine peske çekmektedirler. Emperyalistler ise sürekli olarak kendilerine bağımlı kalabilmemiz için bizlerin ilerlemesini önlemektedirler. Bugün MC içinde kümlenen Komprador Burjuvalar ve Toprak ağaları Amerikan Emperyalizmi ile işbirliği yaparken, CHP içindeki Komprador-Burjuvazi ve Toprak ağaları da genel olarak Avrupa özel olarak da Batı Alman Emperyalizmiyle, TKP, TSİP ve TIP gibi sosyalist partiler ise Rus Sosyal Emperyalizmiyle işbirliği yapıyorlardır. Ülkemizi kalkındırma mücadelesi siyasi alanda bu partileri hedef almak zorundadır. Kalkınabilmemiz için Emperyalizmin ülkemizdeki dayanakları olan Komprador-Kapitalizmi ve Feodalizmin yıkılması şarttır. Bu da ancak DEMOKRATİK HALK DEVRİMİYLE mümkündür. Bu devrimi, işçi sınıfının kendi devrimci partisi gerçekleştirecektir.

Emperyalizme, Komprador-Kapitalizme, Feodalizme, Faşizme karşı olan, zulüm istemeyen, ülkemizin kalkınmasını isteyen, ülkemizde iş isteyen herkes işçi sınıfının devrimci partisinin saflarında mücadele etmelidir. S. KOR

Şanlı 15 - 16 Haziran mücadelemiz

1. Sayfadan devam
arasında çelişki ise oittikçe keskinleşiyordu. Halk kitleleri yaşamlarından hoşnutsuzluk duyuyorlardı. Bunun için işçiler işyerlerindeki baskılara, iş güvenliklerinin olmamasına, sosyal haklardan yoksun olmalarına ve daha iyi hayat şartları altında yaşamak için mücadele ediyorlardı. Bu mücadele fabrikalarda işi yavaşlatmadan açlık grevlerine, protesto yürüyüşlerinden, grevlere dönüşüyordu. Bir fabrikada çalışan işçiler diğer bir fabrikada greve giden işçilerle dayanışmaya gidiyorlardı. İşçiler bu mücadele içinde örgütlenmenin ve örgütlü mücadelenin önemini kavramaya başladılar. Mevcut işçi sendikası olan Türk-İş'in bu mücadeleye önderlik edemeyeceğini, bu sendikaların işçilerin en tabii haklarını masa başlarında ve gizli kapılar ardında patronlara satan sarı sendikalar olduğunu gördüler. İşçilerin çıkarlarını kararlılıkla savunan, patronlara değil işçilere hizmet eden sendikalar kurma ve seçme hakkı için mücadele ediyorlardı. Bu patronları korku ve telaşa düşürdü. Patronlar ne edip edip buna mani olmak, işçilerin Türk-İş dışında teşkilatlanmasını önleyerek işçileri kontrolleri altına almak istiyorlardı. Topraksızlıktan, ağa ve tefeci sömürsünden bağırtı yanmış köylüler, toprak reformu palavralarını elinin tersiyle kenara atarak toprak işgal ediyorlardı. Köylülerin toprak mücadelesi dalga dalga yükseliyordu. Kürt milletinin milli zulme ve komando baskısına karşı mücadelesi geliyordu. Öğrenci cenahının halka dönük üniversite ve Emperyalizme karşı mücadelesi tüm baskılara karşı çıo gibi ilerliyordu. Tüm halkımız ise Emperyalizme, Feodalizme ve Faşizme karşı demokratik ve bağımsız Türkiye için mücadele edi-

Sayfa 1 den devam

yordu. İşte 15-16 Haziran işçi mücadelesi bu şartlar altında başladı. İşçiler genellikle yönetimini reformcu sendika ağalarının oluşturduğu DİSK'in çağrısına uyarak İzmit'ten Zonguldaktan, Ereğli'den akın akın İstanbul'a yürüdüler. 15 Haziran sabahı yüzbinlerce işçi bir sel gibi İstanbul sokaklarında aktı. Patron uşağı sarı Türk-İş Sendikası ağaları, işçilerin hakları için mücadele etmemeleri için ellerinden geleni yaptılar. İşçiler sendika ağalarının bu işçi düşmanı kararlarını hiçe sayarak, işçi kardeşleriyle omuz omuza yürüdüler. Patronlar işçilerin Türk-İş'in kontrolünden çıktığını görünce, dehşete kapıldılar. İşçilerin üzerine polis ve orduyu saldırdılar. Polis ve ordu tahnalarla, tüfeklerle, tanklarla işçilere ateş ettiler. Yüzlerce işçi yaralandı. Bir çok işçi şehit oldu. İstanbul işçi kanıyla sulandı. Buna rağmen işçiler bir adım gerilemediler, yiğitçe direndiler. 16 Haziranda işçi direnişi tüm İstanbul'u ve Türkiye'nin belirli bölgelerini kapladı. Amerikan-çı Demirel Hükümeti ve diğer Patron Ağa partileri acele toplanarak sıkı yönetim kararı aldılar. Patron-Ağa Devletinin odusu işçilerin direnişini barbarca bastırdı. Yüzlerce işçiyi ve öğrenciyi tutukladı. Birçoğunu ağır zindan cezalarına çarptırdılar.

Bu mücadele işçi sınıfımız ve devrimciler için bir okul oldu. Bir çok konuda zihinleri aydınlatıldı. Halk düşmanları tarafından kasıtlı olarak saptırılan ve karıştırılan meselelere açıklık getirdi. Sahte devrimcilerin maskesi aşacı düştü. Şehit düşen işçi kardeşlerimiz canını vererek, bize doğruları yanlışlardan ayırmamızı öğrettiler.

Devletin bir sınıfın, diğer bir sınıfı baskı altında tutmak için araç olduğunu, onun sınıflar üstü olmadığını ve ordunun, polisin ve mahkemelerin devleti ayakta tutan kurumlar olduğunu pratikte gösterdi. Meclisi dolduran partilerin işçilerin köylülerin ve halkın diğer kesimlerinin çıkarlarını değil, mutlu bir azınlığın çıkarlarına hizmet eden sınıf partileri olduğunu gösterdi. Milliyeti ne olursa olsun tüm işçilerin düşmanlarının ve menfaatlerinin ortak olduğunu gösterdi. 15-16 Haziran bize işçilerin doğru ilkeler temelinde birleşince güçlerinin yenilmez olduğunu ve toplumun en ilerici sınıfının işçi sınıfı olduğunu pratikte bir kere daha gösterdi.

İşçi sınıfının dünya görüşünü kendine eylem kılavuzu eden işçi sınıfı partisi olmadan, mücadelenin başarıya ulaşamayacağını gösterdi. Bugün de iktidarda olan Amerikancı Komprador Burjuvazinin ve Toprak ağalarının siyasi temsilcisi olan MC Hükümeti tıknı 1970'de olduğu gibi işçileri tüm demokratik haklardan mahrum kılmak istiyor. Bunun için 400.000 işçiyi memur yaparak örgütlenmelerini önlediler. İşçilerin grev mücadelelerini bastırmak için, polisler ve ordu birliklerini işçilerin üzerine saldırtıyorlar. Faşist komandoları teşkilatlayarak bunları grev kırıcısı olarak kullanıyorlar. Türk-İş'in başına çöreklenmiş sendika kodamanlarıyla DİSK'in reformcu ve sahte devrimci sendika ağaları MC Hükümetinin bu faşist baskılarına karşı wurdumduymaz davranmaktadırlar. İşçiler çeşitli maddi zorlukları ve faşist baskıları göğüsleyerek devrimci sendikalar kuruyorlar. İşçiler bu mücadelelerinde "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" - "İŞÇİLER ÜNÖNDE TOPLU SÖZLEŞME" ve "GREV OYLAMASI" şiarları temelinde teşkilatlanmaktadırlar. Bu hem sarı Türk-İş, hem de reformcu, sahte devrimci DİSK sendika kodamanlarına ve onların efendi bahalarına korku salmaktadır. Onlar işçilerin Devrimci Sendikalar kurmalarını önlemek için kendi aralarında birleşmektedirler. Ama ne faşist MC Hükümetinin baskıları ne kudurgan komando bozuntularının saldırıları ne de sarı Türk-İş ve reformcu, sahte devrimci DİSK sendika ağalarının oyunları işçilerin DEVRİMCİ SENDİKALARDA teşkilatlanmasını önleyemeyecektir.

M. GOLER

YURDUMUZDAN HABERLER

DÜZENLEYEN: K. SÖĞÜT

ÜLKEMİZDE GREV VE TOPRAK MÜCADELELERİ

hain ve satılmış sendika ağalarının karargahlarını yıkalım!

İSTANBUL

Elimize Türkiye'de İleri Maden-İş'e bağlı Kardes Elektrik Fabrikasında çalışan grevci işçilerin bir bildirisini gördük. Gerçek Gazetesi olarak tüm baskılara, sömürüye, yokluğa ve açlığa karşı grevlerini kararlılıkla sürdüren ve "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganını atan Kardes Elektrik işçilerinin halkımıza diye başlayan bu bildirisini aynen yayınlamayı uygun gördük.

Biz Kardes Elektrik Sanayii işçileriyiz. Anayasanın 46. Maddesinde "İşçiler istediği şekilde sendikaya üye olur" der. Biz de bu anayasa hakkımızı kullanarak, 26.1.1976 tarihinde İLERİ MADEN-İŞ Sendikasına başvurarak üye kaydımızı yaptırarak, 19.2.1976 tarihinde patron sendikalaştırmamızı duydu. Ve 65 işçiye iş vermedi. Daha sonra, aksam 58 işçinin işine son verdiğini jandarma başçavuşu aracılığıyla bildirdi. 23.2.1976 tarihinden itibaren işe başlamak üzere kapıda beklemeye başladık.

Arkadaşlar!

Bu oyunlar yeni değildir. Daha önce Ambarlı'da, Sungurlar'da, Gamak'ta, AK-AR da da aynı oyunlar oynandı. Bu oyunlar bize şunu öğretiyor: Patronlar ve ağalar işlerine gelmediğinde kendi kanunlarını dahi dinlemiyorlar. Biz bunu da çok iyi biliyoruz ki; patronlar ve ağalar işçileri ve köylüleri aç bırakarak, baskı yaparak yıldırma istiyorlar. Fakat unuttukları birşey var: BASKI VE AÇLIĞA TERK -HATTA ÖLÜM- BİZLERE YILGINLIĞI DEĞİL KAVGAYI ÖĞRETİYOR! İşçilerle, köylülerle ve tüm yurtseverlerle birleşmeyi öğretiyor. Bizim MÜCADELEMİZ PATRON-AĞA İKTİDARININ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜNE KARŞI VE PİLEN MÜCADELENİN BİR PARÇASIDIR!

Biz şunu da böylelikle öğrendik ki, bu baskılar ve katliamlar Ağa-Patron iktidarının ekonomik ve siyasi buhranından ileri gelmektedir.

Kardesler! Zalimler istedikleri kadar zulmetsinler, baskı yapınlar, bizleri kıysınlar, katletsinler, bu buhrandan kurtulamayacaklardır. Onlar doğdukları ve yaşadıkları sömürü ve zulüm bataklığında, tarihin çöplüğünde batıp gitmeye mahkumdurlar! Nitekim, saldırıkça hatıyorlar, battıkça saldırıyorlar. Bizler; işçiler, köylüler, tüm emekçi halk kitleleri ise yeni bir hayatın adaylarıyız, bu karanlık günlerin sonunda doğacak DEMOKRATİK HALK İKTİDARININ mücadelecileriyiz. Ve bizim kurtuluşumuz ancak ondan sonra olacaktır. İşte zalimlerin zulümleri bize bunu gösteriyor.

TÜM EMEKÇİLER VE YURTSEVERLER:

Patron bizlere şunu söylüyor: "İleri Maden-İş'e üye olmasaydınızda TÖRK-İŞ veya Disk'e bağlı bir sendikaya üye olsaydınız, bu iş böyle olmazdı." Biz de

çok bilmiş patrona şöyle cevap verdik: "Sizin istediğiniz senkikada mutlak sizin yararınıza bir yan vardır. Size hizmet eder. Biz gerçek Devrimci, işçilerin hakkını yılmadan savunan (İLERİ MADEN-İŞ'e) üye olduk. Biz şunu çok iyi öğrendik: Sarı TÖRK-İŞ ve sahte devrimci (revizyonist) DİSK yöneticileri işçi haklarını savunmamaktadırlar. Onları bu meydanda aksini ispat etmeye çağırıyoruz. Eğer onlar aksini ispat etmek istiyorlarsa, gelsinler hak alma mücadelemize omuz versinler. Bugün-yarın, burada-diğer yerlerde mücadele eden kardeşlerimize omuz versinler. Nerede? Bu sendika ağaları daha kendi işçilerine omuz vermemekte, onları sendikalardan kovmaktadırlar. Arkadaşlar!

Kardes Elektrik işçilerinin mücadelesi, Feodalizme (ağallığa), Emperyalizme (yabancı sermaye tahakkümüne) ve Faşizme karşı yürütülen mücadelenin bir parçasıdır. Bizim mücadelemiz Devrimci Sendikacılığın bayrağını fabrikalarda yükseltmenin mücadelesidir. Bizim mücadelemiz TÖRK-İŞ sarı sendikacılığının, sahte devrimci DİSK yöneticilerinin gerçek yüzünü teşhir mücadelesidir. Bizim mücadelemiz DİSK ve diğer sendikalar içindeki gerçek devrimci muhalefetlere ışık tutacaktır.

Arkadaş, burası bir mücadele köşesidir. Burada bizi ezen güçler seni de ezmekte, sana da zulmetmektedir. Bu mevzideki zafer veya yenilgi senin de hayatını etkileyecektir. Mücadelemizi destekle!

**KAHROLSUN FAŞİZM!
KAHROLSUN SARI SENDİKALAR VE SAHTE DEVRİMCİ SENDİKA AĞALARI!
YASASIN DEVRİMCİ SENDİKALAR VE GERÇEK DEVRİMCİ MUHALEFETLER!
YASASIN GERÇEK DEVRİMCİ SENDİKALARIN ÖNDERİ "İLERİ MADEN-İŞ"!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!**

MARAŞ

Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesinin Emiroğlu, Eölen ve Bolucan köylüleri hazineye ait toprakları işgal ederek sörmeye başlamışlardır. Yıllardır patronların ağaların-tefecilerin zulmü altında inleyen, gün doğusundan gün batışına kadar çalışan yoksul köylüler, bizim kuvvetimiz birliğimizdir diyerek birleştiler. Köylülerin birliğini gören eli kirbaçlı toprak ağaları olan Emiroğlu, Kadıoğlu, Hacı Ahmet, Filolar, Papazlar, Sarı Katipler, Mustafa Besen, Pincolar ve Demirci İbrahim Ağa aralarındaki çelişkileri bırakarak birleştiler. Köylülerin üzerine jandarma saldırıttılar. Jandarmalar köylülere meydan dayadı, attılar, evleri bastılar, 36 köylüyü gözaltına aldılar, 19'unu tutukladılar. Buna rağmen köylüleri yıldırma-dılar, bir adım hile geriletemediler. Bunun üzerine her zaman oynadıkları oyunu sahnelmeye koyuldular. Köylüleri milliyetlerine ve dini inançlarına göre bölmeye çalıştılar. Kürt ve Alevi köylülere, Türk ve Sünni köylülere göstererek bakın bunlar Türk ve Yezittir dediler. Türk ve Sünni köylülere Kürt ve Alevi köylüleri göstererek bakın bunlar kuyruklu, mağaradan çıkmış, kestiği yenmez kızılbaşlardır dediler. Ama bu oyun yeni oynanan bir oyun değildi.

Yıllardır sahnelenen oyunun bir devamıdır.

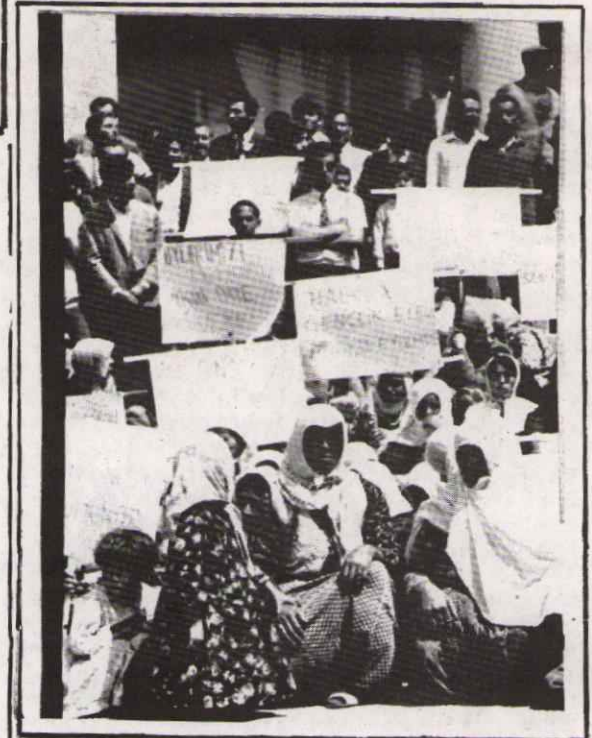
Tayin edici olan milliyet ve dini inanç değildir. Tayin edici olan hangi sınıfa ait olduğu ve hangi sınıfın düşüncelerini savunduğudur. Köylüleri ezen ağaların da aralarındaki ortak birliktelik onları ağa olmasındır. Artık yoksul köylüler uyandılar. Dost ve düşmanlarını tanıyorlar. Köylülerin asıl kurtuluşu işçilerin önderliğinde verilecek DEMOKRATİK HALK DEVRİMİYLE mümkündür. Ağaların ve onların ordusunun zulmü, baskısı ve zindanları köylüleri yıldırma-yacaklardır.

Köylüler işçilerle birleşerek ergeç bu zulüm ve sömürü diktatörlüğünü yıkaçacaklardır. Emiroğlu, Eölen ve Bolucan köylülerinin mücadelesi bu günlerin yakın olduğunu müjdelemektedir.

REYHANLI

Reyhanlı'ya bağlı Amik Ovasında devlet hazinesine ait olan toprakları topraksızlıktan ve ağa zulmünden habiri yansın köylüler işgal etmişlerdir.

Köylüler işgal ettikleri toprakları kendi aralarında eşit şekilde paylaşarak sörmeye başlamışlardır. Çevrenin sayılı toprak ağalarından biri olan eski CHP'li, yeni AP'li Sait Reşa, köylülerin bu mücadelesini karalamaya kalkmıştır. İşgal edilen toprakların kendisine ait olduğunu söyleyen zulümkar Sait Reşa silahlı adamlarını köylülerin üzerine saldırıttı. Köylüler

lüler bu ağaların itlerine gereken cevabı vermişlerdir. Bunun üzerine Sait Reşa köylülerin üzerine jandarma saldırıttı. Bir hafta içinde iki kere silahlı çatışmaların olduğu Amik Ovasında iki köylü tüfekle yaralanmıştır. Reşa'ya ait 1400 dönüm tutarındaki toprakları jandarma beklemektedir. Amik Ovasında toprak ağalarına karşı mücadele eden köylülerin mücadelesi özünde halk iktidarı için verdikleri mücadelenin bir bölümüdür.

Amik Ovası köylülerinin bu mücadelesi jandarmanın kimin menfaatlerini koruduğunu ve kime hizmet ettiğini bir kere daha göstermiştir. Bu Patronların-Ağaların devlet sınıflar üstüdür yutturmasının da ne kadar geçerli olduğunu gösterdi. Devlet sınıflar üstü değildir. Devlet her dönemde bir sınıfın, diğer bir sınıfı baskı altında tutmak, sömürmek için kullandığı bir araçtır. Bu gün Türkiye'de bu araca sahip olanlar patronlar ve ağalardır. Halkımız hakim sınıflara ait olan bu devleti mutlaka devrimle yıkaçacaktır. İşte o zaman köylülerde toprak ve hürriyete kavuşacaklardır.

GENÇLİĞİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

EDİRNE

Edirne'de TÜB-DER, Tekstil Sendikası Subeleri ile Yüksek Öğrenim Derneği faşizmi-pahalılığı ve öğretmen kıyımını protesto etmek amacıyla bir yürüyüş ve miting düzenlemişlerdir. Binlerce işçi, köylü, öğrenci, öğretmen ve memurun katıldığı yürüyüşte yürüyüşçüler "FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÖRRIYET TEK YOL DEVRİM, KATİL İKTİDAR, HOKOMET İSTİFA" sloganları atmışlardır.

Mitingte konuşan konuşmacılar MC hükümetinin halk düşmanı bir hükümet olduğunu belirtmişlerdir. MC hükümetinin işçi ücretlerini sabit tutarken, köylünün mahsulünü ucuz alırken, fiatları ise durmadan arttırmaktadır. Öyleki hayat pahalılığı artık halkın canına tak etmiştir. Bundan çıkarı olanlar ise üç-beş büyük patron ve toprakbaşısıdır. Edirne valisi, kanunlar çerçevesinde yasal bir yürüyüş olmasına rağmen sudan sebeplerle yürüyüş komitesi ilgilileri hakkında kanuni işlem yapılacağını açıklamıştır. Bu da demokrasi üzerine çarşaf yazı yazanların, nutuk atanların ne kadar sahtekar olduklarını bir kere daha göstermiştir.

KONYA

PTT TOM-DER ŞUBESİ VALİLİKÇE KAPATILDI.

Faşist iktidar durmadan ilerici örgütleri kapatmaktadır. Konya valiliği "Politikayla uğraştırmayın" gerekçesi ile PTT TOM-DER Konya şubelerini kapatmıştır. Dernek başkanı Nuri Başar, Valiliğin bu tutumunu kınamış "Hakim sınıflar hesabına büyük bir telaşa kapılan Faşist MC Hükümeti tüm çalışanlar üzerindeki baskılarını alabildiğine arttırmıştır." demıştır.

Derneklerinin yayın organı olan "PTT'li Arkadaş Gazetesi"nin 3. sayfasında yer alan "Memur siyasetle uğraşmaz yasağına hayır" başlıklı yazı nedeniyle kapatıldığını bildiren Başar "Konya Valiliği Pasın Yasasını çiğnemektedir. Siyasi eylem yasağı ile bu konudaki isteğimizi aynı kefeyle koymaktadır." şeklinde konuşmuştur.

GAZİANTEP

Gaziantep'te 16 Mayıs 1973'te iskence edilerek hunharca katledilen İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın ölüm yıldönümü nedeniyle duvarlara afiş asan, yazı yazan devrimcilerle polis arasında çatışma çıkmıştır. Bu çatışma sonucu bir çok devrimci tutuklanmıştır. Aynı gün yüzlerce öğrenci lise bahçesinde toplanarak, İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın faşist katiller tarafından öldürülmesini protesto amacıyla boykot etmişlerdir.

İBRAHİM faşizme karşı mücadelesinin devrim için mücadeleden avrı olmasına rağmen bilincindeydi İBRAHİM KAYPAKKAYA Diyarbakır sıkıyönetim mahkemesinde kaldığı müddetce de devrimci ilkelerden taviz vermeden, devrimcilerin poliste ve mahkemede tavrını ortaya koydu. O, Türkiye halkının yetistirdiği büyük önderdi. İste patrona devletin korkutan, kitlelerin onun çizdiği yoldan mücadelede atılmasıdır. Bundan ötürü onlar afiş yaptırılarak ateş etmekte, onları tutuklamaktadır. Bunun için devrimciler işkence etmektedirler. Ama onlar ne yaparlarsa yapsınlar İBRAHİM, ALİ HAYDAR'I, AHMET MUHARREM'I, ATILLA'YI, DENİZ'i, YUSUFU, HOSEYİN'i, SINANI, KADİR'i, MAHİR'i, ULAS'I, MEHAL'i, HİDİR'i, NECMİ'Yİ, KAZIM'I ve daha niceilerini unutturmıyacaklardır.

İSTANBUL

17 Aralık 1975'de Maden-İş'e bağlı İzsal Fabrikasında çalışan işçilerin başlattıkları grev devam etmektedir. Fitinles üreten fabrikada üretim tamamen durmuştur. İzsal'da grev patronun işçilerin zam talebini reddetmesi üzerine başlamıştır. Patron yaptığı açıklamada kazancının iyi gitmediğini belirtmiştir. İzsal patronu yalan söylemektedir. Çünkü İzsal işçilerinin açıklamasına göre 1952'de kurulmasına rağmen birçok alanda piyasaya hakim tek şirkettir. 1973'deki net kazancı 10,5 milyon, 1974'te ise 13 milyondur.

Buna mukabil işçilerin günlük brüt ücretleri ise 50-60 lirayı geçmemektedir. Bu istatistiklerden açıkça görüldüğü gibi İzsal patronu işçileri daha çok çalıştırarak, az ücret vererek milyonlarına milyon katmayı amaçlamaktadır. Bu, tüm patronların istek ve arzudur. Onlar işçileri yalnız ve yalnız servetlerine servet katan makineler olarak görürler. Alın teri dökerek, gözünü akıtarak yer yüzündeki tüm herşeyi üreten işçi sınıfına karşı patronların girdiği bu sömürü ve zulüm onları bir daha gelmemek üzere mezara götürecektir.

HATAY

Hatay Eğitim enstitüsünde bir grup kafatasçı komando sopa, tas, zincir ve kesici aletlerle devrimcilerle saldırmışlardır. Devrimciler Amerikan tasmalı komando bozuntularının bu saldırılarına yiğitçe karşı koyarak, püskürtmüşlerdir. Saldırı esnasında bir öğrencide ağır olarak yaralanmıştır. Saldırılarında polisin desteğinde olan komandolar bununla devrimci öğrencileri sindirmeyi amaçlıyorlar. Devrimci öğrenciler komandoların bu saldırılarına karşı civi, civiyle sükülür, atasözünden hareket ederek karşı koymaktadırlar. Bununla beraber kendilerine devrimci diyen bir takım sahte devrimciler ise faşist baskılara karşı, sessiz durmayı, onları kızdırmamayı salık veriyorlar. Bu hainler bununla gençliği faşist saldırılara karşı pasifleştirmeyi amaçlıyorlar. Ama gençliğin büyük bir kesimi artık bu sahte devrimcilerin gerçek kimliğini bildiklerinden, hunların ipliği pazara çıkmaktadır.

ANKARA

Ankara'da Hacettepe Üniversitesi öğrencisi olan Fevzi Aslansoy adındaki devrimci genç Faşistler tarafından kurşunlanarak öldürülmüştür. Gürkan Sandal ve Erol Sevinçkan adındaki kişiler ise atılan kurşunlarla yaralanmıştır.

Hacettepe öğrenci Yurdundaki devrimci öğrenciler, Fevzi Aslansoy'un katilinin MC Hükümeti ve bu hükümetin saldırgan gücü MHP'nin Faşist güçleri olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca bu Faşist güçlere polisin de yardım ettiğini açıklamışlardır. Devrimci gençler kahpece vurulan arkadaşları Fevzi Aslansoy'un cenazesinin, polis tarafından Yeni Mahalle mezarlığındaki morga götürülmesinden sonra protesto yürüyüşüne geçen gençler "KATİL İKTİDAR", "FAŞİZME ÖLÜM" diye bağırmışlardır.

Fevzi Aslansoy halkımızın kurtuluşu, ülkemizin bağımsızlığı uğruna canını veren yüzlerce devrimcilerden biriydi. O, zulme ve sömürüye karşı olduğundan, hakim sınıfların faşist cinayetlerine kurban gitti.

Onun ölümü bize kurtuluş yolunu göstermiştir. Faşist diktatörlük halkımızın yükselen devrimci mücadelesini bozamaz. Yurdumuzun bağımsızlığı ve halkımızın mutlu yaşamı uğrunda canlarını devrimcilerin kanları yerde kalmavacaktır.

Halkımız er geç faşistlerden hesap soracaktır.

Havza Yeni Çeltik Kömür ve Madencilik Anonim Şirketinin ocağında çalışan Yeraltı Maden-İş Sendikasına kayıtlı 980 işçi greve gitmişlerdir.

Grevci işçiler grevin ikinci günü Suluovaya bir yürüyüş yaptılar. Çevrede çalışan pancar işçileri de maden işçilerinin haklı mücadelesini desteklediklerini ve onlarla beraber olduklarını belirterek topluca yürüyüşe katılmışlardır. Pancar işçilerinin maden işçileriyle dayanışmaya girmesi işçilerin menfaatlerinin ve düşmanlarının ortak olduğunu ve kurtuluşlarının da ancak ortak olacağını göstermiştir.

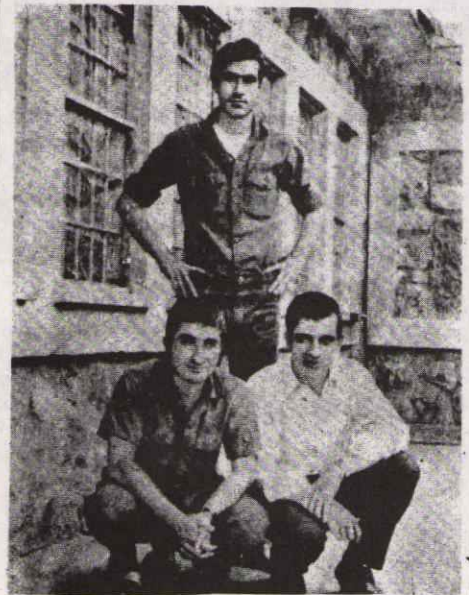
En pis işlerde en düşük ücretlerle çalışan heran ölümlerle karşı karşıya bulunan hiçbir sosyal güvencesi olmayan maden işçileri greve, patronun toplu-ış sözleşmesine yanaşmaması üzerine gitmişlerdir. Grevciler haklarını alıncaya kadar mücadeleye devam edeceklerini, bu uğurda gelecek her türlü baskıyı göğüsleyeceklerini ve bunda kararlı olduklarını belirtmişlerdir. Grevci işçilerle çevre halkı da dayanışmaya girerek, grevcilere yiyecek vs. getirmişlerdir.

HALKIMIZ 6 MAYISTA DENİZ, YUSUF VE HÜSEYİN'İ, 16 MAYISTA İBRAHİM'İ ANDI

Deniz, Yusuf, Hüseyin ve İbrahim Kaypakkaya emperyalizmin en ırkçı ve gerici kesiminin temsilcisi olan komprador-burjuvazinin, toprakadalalarının faşist diktatörlüğüne karşı verdikleri mücadelede şehit edildiler.

Hakim sınıflar 12 Mart 1971 de halkımızın yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini bastırmak, işçileri grev yapmaktan ve sendikalaşmaktan alıkoymak, köylüleri köle gibi sömürüp çalıştıracak, ürettiğini elinden ucuza kapacak, öğrencilerin sünnü-süz eğitim ve demokratik üniversite mücadelesini önleyecek açık faşist bir diktatörlük kurdular. Komprador-Burjuvazi ve Toprakadalalarının Amerikancı ve Avrupalı kesiminin temsilcileri çıkarları söz konusu olduğundan geçici olarak kendi aralarında halka karşı birleştiler. Onlar böylece talan, sömürü ve zulüm düzenini bir müddet daha devam ettirmek istiyorlardı. Halkı insafsızca soymak, sömürmek; fakat kendilerine karşı geleni asmak, kesmek işkence etmek istiyorlardı. Halkımızın yiğit evlatları patron-ağa devletinin bu faşist zulmünü göğüsleyerek mücadeleye atıldılar. Onlar halkın kurtuluşu davasını, kendi her türlü kişisel çıkarlarının üstünde tutuyorlardı. İşçilerin, köylülerin ve tüm halkımızın ezilmeden, sömürülmeden yaşadığı, emeğe insana değer verildiği bir düzenin kurulmasını istiyorlardı. İşte Deniz Gezmis, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan bu uğurda mücadele ettiklerinden idam edildiler. İbrahim Kaypakkaya böylesi kutsal bir mücadele uğruna savastığından faşistler tarafından işkence edilerek katledildi. İbrahim kendisine yapılan akla gelmedik her çeşit işkenceye rağmen "ser verin sır vermedi". O bununla bize ve tüm ezilenlere örnek oldu.

Faşistler bu yiğit devrimcileri idam ederek, katlederek devrimcileri yıldıracaklarını, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini durduracaklarını sanıyorlardı. Ama aldandılar. Halkımızın bugün tüm faşist baskı ve zulme karşı gelişen mücadelesi bunun ispatıdır. Faşist cellatlar Denizi Yusufu, Hüseyini idam ederken, İbrahimi katledden olağanüstü tedbirler aldılar. Hakim sınıflara hizmet eden, patron-ağa devletini koruyan gerici orduyu alarma geçirdiler. Bu yiğit devrimcilere cenaze töreni yapıl-

FAŞİSTLER TARAFINDAN İDAM EDİLEN OC YİĞİT, DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN KANLARI YERDE KALMAYACAKTIR!

masını yasakladılar. Buldukları mezarları abluka altına aldılar, mezarlarını ziyaret edenleri tutukladılar, dövdüler. Onları unutturmak için ellerinden gelen herşeyi yaptılar. Cani, anarşist, vatanhaini diye tanıttılar. Ama halkımızı kandıramadılar. Halkımız asıl cani, vatanhaini, haydutun, işçilerin grev hakkını yasaklayan, sendika kurma ve seçme hakkını elinden alan, onları işten atan patronların, köylülere zulüm eden, sömüren, karakol davası atan toprakadalalarının ve onların uşaklarının olduğunu bilmektedir artık. Vatanhaini olanlara ülkemizi parsel parsel satanlardır. Deniz Gez-

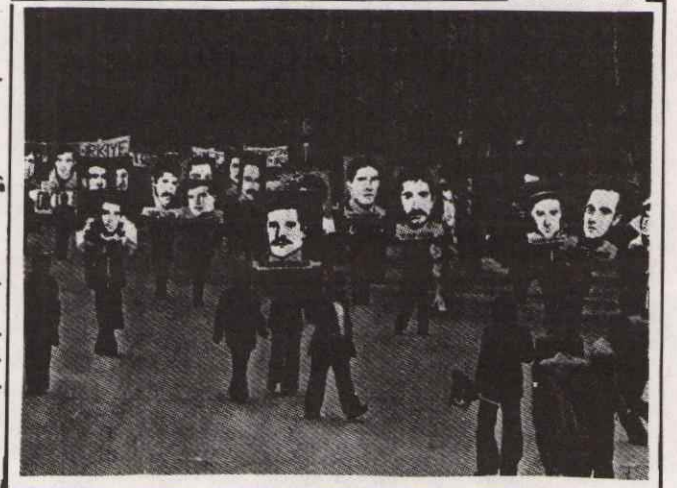
FAŞİSTLER TARAFINDAN İSKENCE İLE ÖLDÜREN İBRAHİM KAYPAKKAYA'NIN YİĞİTLİĞİ MÜCADELEMİZE İŞIK TUTSUN.

miş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın ölüm yıldönümü olan 6 Mayıs'ta ve İbrahim Kaypakkaya'nın ölüm yıldönümü olan 16 Mayıs'ta ülkemizin her yanında anılması, binlerin sokağa dökülmesi, işçilerin fabrikalarda işlerini bırakması, öğrencilerin boykota girmesi halkımızın şehitlerine sahip çıkmanın kanıtıdır. Faşist cellatlar onları idam ettiler, katlettiler. Ancak onların uğruna mücadele ettiği ve milyonlarca yoksula kurtuluş yolu gösteren dünya görüşünü yok edemediler. Ve edemeyecekler. Bu yol patron-ağa devletinin yıkılması, yerine işçi sınıfının önderliğinde halk iktidarının kurulması yoludur. İçinde yaşadığımız bu günde Amerikancı komprador-burjuvazi ve toprakadalalarının örtülü faşist diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Bu sınıfların siyasi iktidarı olan MC hükümeti halka açıkça saldırıyor. İşçilerin üzerine panzerli polis, ordu ve faşist komando bozuntularını salıyor. Köylülerin toprakadalalarına karşı giriştikleri mücadele jandarma dişiyle bastırılıyor. Kürt milletine yapılan milli zulüm daha da katmerleniyor. Katliamlar yapılıyor. Bu katliamlar idil ve Tuzlu çayda olduğu gibi toplu imha hareketlerine dönüşüyor. Gençliğin demokratik mücadelesi bir taraftan hükümetin kolluk kuvvetleri tarafından, diğer taraftan faşist itler tarafından alçakça cinayetlerle bastırılıyor. Onlarca demokratik dernek ve meslek kuruluşu sebep gösterilmeksizin yasaklanıyor. İlerici basına yapılan baskılar daha da arttı. Devlet güvenlik mahkemeleri harıl harıl devrimcilere mahkumiyet kararları kesmektedir. Mussolini İtalya'sından alınma I41 ve I42 maddeleri düşünce ve örgütlenme özgürlüğü ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır. Zindanlar yine binlerce işçi, köylü, öğrenci ve aydınla dolduruldu. İşsizlik çekilmez bir hal aldı. Hayat pahalılığı durmadan yükseliyor. Rüşvet ve yolsuzlukların biri bini geçti. 12 Mart döneminin eli kanlı işkencecileri yine sahnede. Bunların birçoğu Patron-ağa devletinin bazı kilit noktalarına getirilmişlerdir. O zaman Genel Kurmay başkanı Memduh Tağmaç şimdi uluslararası Endüstri ve Dış Ticaret Bankasının yönetim kurulu üyesidir. Muhtırası verenlerden biri olan Hava Kuvvetleri Komutanı Muhsin Batur Kontenjan Senatörü yapılmış, ardından temsilcisi olduğu Avrupa Emperyalizminin işbirlikçisi Komprador-burjuvazinin ve Toprakadalası sınıfların siyasi partisi olan CHP'ye geçmiştir. Ankara sıkıyönetim komutanı olan Semih Sancar ise mukafat olarak Genel Kurmay Başkanlığına getirilmiştir. İstanbul sıkıyönetim komutanı olan Faik Türün de Umumi Mağazalar Müdürlüğüne ve AP den İstanbul senatörlüğüne aday olarak gösterilmiştir. 3 Devrimci Deniz, Yusuf, Hüseyin'e idam veren sıkıyönetim mahkeme başkanı Ali Elverdi ise AP'nin Bursa milletvekili olarak Paşkomisliğe getirilmiştir.

Ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu için işçi sınıfının ideolojisi önderliğinde teşkilatlanarak mücadele eden Ali Haydar Yıldız'ı canice katleden, İbrahim Kaypakkaya'yı varalayan, yüzlerce yoksul Kürt köylüsüne işkence eden, karakol davası attıran, İstanbul'da ELKA işçilerinin grevini basan Fehmi Altınbilek ise Yüzbaşılık rütbesiyle taltif edilmiştir.

Halkımız açlık ve yokluktan inim inim inlerken Komprador-kapitalistler, Toprakadalaları ve onların uşakları bolluk ve varlık içindedir. Bundan dolayı bugün acil görevimiz halkımızın başdüşmanı olan Amerikancı MC hükümetinin örtülü faşist diktatörlüğüne karşı aktif mücadele etmektir. Bu mücadele de Deniz Gezmis, Hüseyin İnan Yusuf Aslan gibi yurtseverlerin ve işçi sınıfı devrimcisi İbrahim Kaypakkaya'nın kararlılığı ve mücadele azmi bize örnek olmalıdır. Hakim sınıfların çeşitli milliyetlerden halkımıza ve devrimcilere karşı giriştiği saldırıların ve katliamların hesabını sormak için işçi sınıfının önderliğinde teşkilatlanarak Devrim için mücadele edelim. Tek kurtuluş yolumuz budur. Şehitler kanlarıyla bu yolu gösterdiler. Yoksa birtakım sahte devrimcilerin ve Rus Sosyal Emperyalizminin uşağı olan ajanların "Uslu duralım herşey düzelir" yolu değil.

A. ODUNCU

İSTANBUL

Fransız Hava Yollarında çalışan 40 işçi greve gitmişlerdir. Patron işçilerin topluca greve gitmeleri üzerine lokavt ilan etmiştir. Lokavt, patronların işçilere karşı kullandıkları bir silahtır. Lokavt patronların işçilerin işine son vererek onları topluca sokağa atarak işçileri açlığa mahkum etmesidir. Bir de utanmadan Patron-Ağa Devletinin temsilcileri, eşitlikten, hak hukuktan, patronla-işçinin menfaatlerinin bir olduğunu söylüyorlar. Hiç işgücünü satan işçiyle, patron bir olurmu? Hiç yoksulla yoksul bir olurmu? olmaz tabii. O zaman Patron-Ağa Devletinin temsilcilerinin söyledikleri de sadece bir aldatmacadan ibarettir. İşçiler bunu her geçen gün kendi pratiğinde daha iyi görmektedir. İşçilerin en tabii isteklerini dahi zor kullanarak bastıran Patronlar, kendileri için ise herşeyi mübah görmektedir. Hava Ulaştırma Sendikasına bağlı işçilerin ücretlerine %6 ile %10 arası zam, üçüncü ikramiye gibi taleplerinin reddi bunun en iyi delilidir. Ancak patronların şunu iyi bilmeleri gerekirdi işçiler haklarını söke söke alacaklardır.

GAZETEMİZİN DYNAMİT NOBEL GREVCİLERİNİN MAHKEME VE AVUKAT MASRAFLARINI KARŞILAMAK AMACIYLA ACTİAİ BAĞIŞ KAMPANYASI DEVAM ETMEKTEDİR.

STUTTGART VE ÇEVRESİNDE ÇALIŞAN 23 TÜRKİYELİ İŞÇİ APKADAS, KENDİ ARALARINDA 335 DM BAĞIŞ TOPLAYARAK GÖNDERMİŞLERDİR BAĞIŞ TOPLIYALIM VE BAĞIŞLARIMIZI AŞAĞI DAKİ KONTO'YA GÖNDERELİM!

FATMA YÜROKOĞLU, KONTO Nr: 110021302
BAYERISCHE HYPO-u-WECS-BANK
FILIALE FORTH

HALK SANATI KÖŞESİ

KAYPAKKAYA

Silah susmadı elinde
Sıktı gitti Kaypakkaya
Halkın kurtuluş yolunda
Aktı gitti Kaypakkaya

Yanık emekçinin bağrı
Olmaz teorisi eğri
Sonsuz kurtuluşa doğru
Baktı gitti Kaypakkaya

Halkın yiğit önderi
İşçi köylünün neferi
Faşizme karşı hancı
Caktı gitti Kaypakkaya

İnsanlığın büyük serisi
Tarih unutmaz bu eri
Halk için eserleri
Yaptı gitti Kaypakkaya

Parmakları dona dona
Faşistler susamış kana
Zincirlendi döne döne
Tepti gitti Kaypakkaya

Ali Haydar oldu şehit
Neden vurdu satılmış it
Palangalı olmaz yiğit
Söktü gitti Kaypakkaya

Ne rezalet bunlar niye ?
Attılar onu hücreye
Çok dayandı işkenceye
Tastı gitti Kaypakkaya

Emekçiler bize dönsün
Onu yurtseverler ansın
Tarih utansın utansın
Coştu gitti Kaypakkaya

Önderin beyni söküldü
Birçok cihaza takıldı
Halk için kanı döküldü
Aktı gitti Kaypakkaya

Yuanmıştır halk coşar
Yurdumun bağrında yaşar
Fikirleri ölmeyi yaşar
Cekti gitti Kaypakkaya

Fakiroğlunun otağı
Tanır onu Nurhak Dağı
Kurtuluş için bayrağı
Dikti gitti Kaypakkaya

FAKİROĞLU

DAĞDAN GELEN

Ömer Ayna, Mahir Çayan
Kan içinde Kazım İnan
Uyan artık kövli uyan
Köyden gelen ölü bizim

Çuhan yoktur giydin aba
Ölüyü taşıy araba
İşçi köylü ırgat baba
Dağdan gelen ölü bizim

Cihan, Tekin, Nihat, Yılmaz
Yoldaş düzen böyle kalmaz
Ölmeyince devrim olmaz
Dağdan gelen ölü bizim

Köylülere güvendiler
Kahpecene vuruldular
Kağnılara sarıldılar
Dağdan gelen ölü bizim

Kızıldere Kızıldere
Açtığınız kapanmaz yara
Öküzlere vura vura
Dağdan gelen ölü bizim

İşçi köylü yürü kalkta
Devrimin ölüsü halktan
Düşman ölüsü uçaktan
Dağdan gelen ölü bizim

İki İngiliz bir Kanada
Onlar ajandı orada
Şah Turnayım gün yağsanda
Dağdan gelen ölü bizim

ŞAH TURNA

KURTULUR

Bakanlıkta eşlerine odalar ayıranlar,
Fakir halkın emeğiyle karın doyuranlar,
Halkı gurbete sürüp, pavyonlarda göbek kıvıranlar,
Zaman olur soyunuz yurttan sürülür.

Ömuzlarında yıldızlar, faşistleri koruyanlar,
Fakirin kapısını kırıp evini arayanlar,
Gecekonduları yıkıp, halkı kapıya kovanlar,
Zaman olur yaptıklarınız sorulur.

Patron-Ağaya fedayilik yapan polisler,
Fakir halkı boğup duran kuduzlar,
Buna demokrasi diyor sömürücü sınıflar,
Zaman olur bu düzen yıkılır.

Naçar diyor köpekler azgın oldu yaramazlar,
Yal derdindeler halkı korumazlar,
Alın silahları temizleyelim hizi rahat komazlar,
Zaman olur vatan kurtulur.

NAÇAR

İNTİKAM

İntikam alacağız
İbo Deniz Çayan yoldaş
Halk Savaşı vereceğiz
İbo Deniz Çayan yoldaş

Özgürlüğü savundular
Sömürü kalksın dediler
Pir Sultan gibi öldüler
Deniz İnan Aslan yoldaş

Devrimciyiz korkmayız
Faşistleri vuracağız
Sosyalizmi kuracağız
İbo Deniz Sinan yoldaş

Yiğitliğin özü bizde
Devrimler yapılmaz sözde
Silahlanıp geldik biz de
İbo Haydar Ahmet yoldaş

Memo sil gözyaşlarını
Korkmadan al silahını
Yık faşizmin duvarını
İbo Deniz Çayan yoldaş

Ergün devrim bizi bekler
Kan emici engerekler
Vurulacak tüm köpekler
İbo Deniz Ömer yoldaş

H. ERGON

DİN KARDEŞLERİMİZİN ÜZÜNTÜSÜ...

Milliyet Gazetesinde Olavlar ve İnsanlar adlı köşede yayınlanan bir yazıyı yorum yapmaksızın avnen yayınıyoruz. Mazlum halkları uyutarak sömürü ve zulüm düzenini ayakta tutmaya çalışan Emperyalistler, Komprador-Kapitalistler ve Toprakahaları iki yüzlü sahtekarlardır. Onlar biz yoksullara taktımı vererek, kendileri ise salkımı almaktadırlar.

AŞAĞIDAKI YAZI VE FOTOĞRAF

BUNU BELGELEMEDİR.

H EMEN yukarıdaki fotoğrafa bakıp, bizi eleştirmeyin...

— Be adam pazartesi günü de bu fotoğrafı yayınladın. Bugün çarşamba... Bir gün arayı aynı fotoğrafı yayınlamanın ne âlemi var? demeyin.

Çok hatâ yaparız ama, böyle-sini az yaparız. Devletli Nermeddin Hoca'mızın nîm resmi ceridesindeki bir yazı bizi bu "tekrara" sürükle-di.

Gazetenin birinci sayfasında bir başlık:

"ÇAĞLAYANGİLİN DEFİLESİ DELEGELERİ ÇOK ÜZDÜ"

Gel de özölme bakalım... Din kardeşlerimiz özölünce, bizlerin özölmemesi mümkün mü?

Şimdi, yazıyı birlikte okuyup, birlikte özölelim:

"Bütün dünyada geniş akleler uyandıran ve büyük bir ilgi ile izlenen 7. İslâm Kongresi, hamdolsun İslâm âlemine geniş faydalar sağlayacak kararlar alınarak sona erdi.

Başlangıcında ve sona erdiğinde Kur'an-ı Kerim okunarak ilâhi bir akidde de muhkemleştirilen Konferanstan dolayı İslâm âlemi şüphesiz derin bir sevinç ve memnuniyet içindedir.

Kongre'ye iştirak eden İslâm ülkeleri delegeleri mümtaz misafirlerimiz, Türk milletinin fevkalâde misafirperverliğinden, muhteşem cur'a namazı münasebetiyle yapılan coşkun sevgi tezahüratından duydukları memnuniyetli gözleri yaşararak bahsediyorlar...

Ancak ne var ki, Sheraton otelindeki kokteyli olmasaydı.

"Mümtaz misafirlerimizle kokteylin ne münasebeti var?" diyeceksiniz, bakın anlatalım:

Efendim, muhteşem cuma namazından sonra çalışmalarını devam ettiren delegeler, akşam ikamet ettikleri Sheraton oteline döndüler...

Otelin salonunda, aynı akşam saat 18'de Dışişleri Bakanı Çağlayangil'in delegeler şerefine bir kokteyli vereceği bildirildi. Kokteylin hazırlıkları da başlamıştı. Renk - renk meşrubat bardaklara dolduruluyordu.

Saat 18 oldu, 19 - 20 oldu, delegeler görünmediler. Öğrenildi ki, meşrubattan ibaret olmasına rağmen, delegeler "kokteyli" denildiği için, hem de umumi salonda verildiği için iktifat etmemişlerdi. Fakat dakikalar peş-peşe geçmiş, saat 20'yi aşmıştı. Delegeler iş olmuş bitmiştir düşüncesıyla, yemek salonuna geçmek üzere aşığıya indiler. İndiler ama, kokteylin henüz başlamamış olduğunu da gördüler. Artık dönüş olamazdı, salonda bir kenara çekildiler. Ve bir pingardır kepti.

Delegelerin yemek salonuna geçecekleri merdiven, manken kızları kapatmıştı. Ve çoğu dekolte manken kızlar "defile" adı altında def ve ses eşliğinde salona akmaya başladılar ve de misafir delegelerin önüne kaptılar.

Manken kızlar, delegelere geçerek foto muhabirlerine poz veriyorlar, flaşlar parlıyor.

Neticede, ertesi gün bazı gazetelerde, delegeleri daha da üzen resimler ve haberler yer aldı. Bir gazete neşrettiği resmin

altına şu satırları ilâttirmişti: "Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil, önceki gece Sheraton otelinde, İslâm Konferansı'na katılan delegeler şerefine yemek verdi. Yemekten önce de İslâm Konferansı delegelerine bir defile seyrettirildi". Çağlayangil'in, İslâm delegelerine bir emriaki şekildeki defile tertibi, delegeler üzerinde soğuk duş tesiri yapmış. İslâmî yaşayış ve âdâba tamamen ters düşen ve kendilerini, İslâmî yaşayış ve âdâba aykırı hareketle bulunuyormuşcasına teşhîre fırsat veren bu davranış oldukça büyük üzüntüye sebep olmuştu.

Delegeleri üzen aynı bir husus da, İslâm Ülkeleri Konferansı delegelerinin dışarıya karşı böyle bir tertiple "Batı yaşayışı" tarzında teşhîr edilmek istenmesiydi.

Oysa, programda defile yoktu, Çağlayangil'in kokteyli ve yemeği ile aniden ortaya çıkarılmıştı. Haricîyizimiz bu tarz davranış, delegeleri olduğu kadar, için farkında olanları da hayli üzdü."

Gördünüz mü ne haltlar karıştırmışız! Bir defile uğruna, aziz misafir ve din kardeşlerimizi ne kadar özölözdü!

Eğer kabul ederlerse, haricîyecilerimiz adına, biz özöl dile-yelim adı bu fotoğrafı okuduğumuz habere biraz ters düşüyor galiba!

Şahar Erdeniz'i ortalarına alan hazretlerin, pek özölöğe benzer halleri yok da!

DÜNYA OLAYLARI

DÜZENLEYEN: D. ATEŞ

İRAN

FAŞİST TERÖR İRAN HALKININ BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ.

Asya ile Afrika arasında, Orta-Doğunun zengin petrol yataklarına sahip olan komşumuz İran, Amerikan Emperyalizminin boyunduruğu altında yarışömürge, yarı-feodal geri bir tarım ülkesidir.

Dünyada en çok petrol yataklarına sahip ülkelerden biri olmasına rağmen geri bir tarım ülkesi olması, kuşkusuz İran'ın ekonomisinin Emperyalizme bağımlı olmasından ileri gelmektedir. Bugün Amerikan Emperyalizmi tıknı yurdumuz Türkiye gibi İran'ı da işbirlikçileri (Komprador-Burjuvazi, Toprakahaları) vasıtasıyla hegemonyası altına almış ve İran halkı üzerinde Faşist bir diktatörlük kurmuş-

tur. Halk açlık ve yoksulluk içinde Faşist diktatörlük altında inim inim inlemektedir. İran'ın petrolden başka maden, tahıl gibi önemli zenginlikleri boldur. Ama bütün bu zenginliklerden ve halkın genel emeğinin meyvalarından İran halkı değil, bir avuç Emperyalizmin işbirlikçileri Şah, ağa, patron, seyh faydalanmaktadır. Başta Şah olmak üzere ülkenin ekonomisini Emperyalistlere peşkes çeken bu halk düşmanları, karşılığında e-fendilerinden insanları daha çabuk katleden silahlar almaktadırlar. ABD Emperyalizminin en sadık uşağı Şah Rıza Pehlevi'nin milyarlarca dolarlık petrol karşılığında dişine tırnağına kadar silahlanmasının nedeni başlıca şunlardır. Birincisi: İran halkının yükselen mücadelesini bastırmak, ve böylece kanlı saltanatını sürdürmektir. İkincisi: ABD Emperyalizminin Orta-Doğu halklarına kar-

sı jandarmalığını yapmaktır.

Orta-Doğuya hakim olmak için SS Emperyalizmiyle dalaşan ABD Emperyalizmi, İran'ı Orta-Doğu halklarına karşı bir baskı ve tehdit aracı olarak kullanırken diğer taraftan ülkeyi yöneten maşası Şah Rıza Pehlevi faşist zulmüyle halka kan kusturmaktadır. Halkın bütün demokratik hakları; işçilerin sendikalaşması grevler, toplantı, gösteri yürüyüşleri, bütün devrimci çalışmalar yasaklanmıştır. Bu tür hareketlerde bulunanlar ölümler ve zindan, işkence cezasıyla yargılanmaktadır. Ayrıca iktidar partisinden başka muhalif partilerin kurulması da yasaklanmıştır. Zulme ve sömürüye baş kaldıran toprak iş ve insanca yaşamak isteyen, ülkesinin bağımsızlığını savunan işçiler, köylüler, bütün halk ve onların öncüleri devrimciler, faşist rejim tarafından idam edilmekte, idam edilmeyenler ise Şah'ın devletinin gizli örgütü SAVAK tarafından tost makinelerine yatırılmaktadır. Katil Şah yaptıkları ile Hitler, Mussolini benzerini hatırlatmaktadır. Edinilen bilgilere göre Faşist Şah rejimi son dört yıl içinde 450 yurtsever devrimciyi öldürmüştür, ayrıca yüzbin aşkın insan zindanlarda işkencehanelerde. Son olarak geçen ay içinde de on İran'lı yurtsever kurşuna dizilmiştir. Ama bu işlenen faşist cinayetler ve zulüm İran halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini durduramayacaktır. Zulme karşı yeryer patlak veren grevler, toprak işgalleri, Faşizmi protesto yürüyüşleri kanlı Şah rejiminin ve Emperyalist sömürünün yakında yok olacağını belirtmektedir. İran halkı kurtuluşları uğrunda yüzlerce yiğit evladını kaybetmiştir. Ama uğraştıkları dava BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ mücadelesi ertegeç zafere ulaşacaktır. Şah ve temsil ettiği sınıflar Faşist saltanatlarıyla döktükleri kanların içinde boğulup gideceklerdir.

Biz kardeş İran halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini destekler, ortak düşmana karşı bir olduğumuzu bildiririz.

**KAHROLSUN KANLI ŞAH REJİMİ!
KAHROLSUN EMPERYALİZM, KOMPRADOR-KAPİTALİZMİ, FEODALİZM VE FAŞİZM!
YAŞASIN İRAN TÜRKİYE HALKLARININ KARDEŞLİĞİ VEDEVİRCİ MÜCADELESİ**

KISSINGER AFRIKA'DA

Amerika Dışişleri Bakanı Kissinger 24 Nisandan 2 Mayıs'a kadar, Kenya, Tanzanya, Zambiya, Zaire ve Senegal'i içine alan bir Afrika gezisine çıktı. Bu gezi bir Amerika dışişleri bakanının son altı sene içinde, Güney Afrika'ya içine alan ilk gezisidir.

Kissinger'in bu gezisi, Amerikan Emperyalizminin zengin yeraltı ve yer üstü kaynaklara sahip, stratejik yönden büyük öneme ve vazgeçilmez bir pazar olan Afrika'ya verdiği önemi belirtmektedir. Sovyet Sosyal Emperyalizmiyle dünya hegemonyası için dalaşan Amerikan Emperyalizmi, Kissinger'in bu gezisiyle Afrika'da durumunu kuvvetlendirmeyi amaçlamaktadır.

Sovyet Sosyal Emperyalizminin Enternasyonal dayanışma adı altında Emperyalizme, yeni ve eski tipte sömürgeciliğe karşı, ulusal kurtuluş mücadelesi veren Afrika ülkelerine sinsi-cece sızması Amerikan Emperyalizminin bu kıtadaki çıkarlarını tehlikeye düşürmektedir. SS Emperyalizminin Portekiz sömürgecilerine karşı canını ve kanını vererek bağımsızlığına kavuşan Angola'nın içişlerine karışarak, buraya askeri danışman, silah ve Küba'lı binlerce asker çıkararak hegemonyası altına alması, Amerikan Emperyalizmini iyice telaşlandırdı. Kissinger Afrika gezisine çıkmadan önce Washington'da yaptığı basın toplantısında Sovyetlerin Angola'ya asker ve silah göndermesini sert bir dille kınayarak bunun Afrika'nın içişleri-

ne müdahale olduğunu ve dünya barışını tehlikeye soktuğunu belirtti. Bu da dünya halklarının baş düşmanlarından biri olan Amerikan Emperyalizminin ne kadar telaşa düştüğünü belirtmektedir.

Afrika'daki durumu kendi lehine döndürmek isteyen Amerikan Emperyalizminin bu kıtadaki politikası ikili bir muhteva taşımaktadır. Onlar bir yandan genç Afrika ülkelerine kredi vererek, yatırımlara giriserek, ekonomik ve siyasi yönden bu ülkeleri kendine bağımlı kılmak istemektedir. Diğer taraftan Emperyalizme, yeni ve eski tipte sömürgeciliğe karşı gelişen bağımsızlık mücadelelerini politik oyunlarla kendi kontrolüne almayı amaçlamaktadır.

Yüzyıllardır sömürülen ve her türlü baskılara maruz kalan mazlum Afrika halkları, bir işgalcinin hakimiyetinden kurtulup, bir diğer işgalcinin hakimiyeti altına girerken kendileri için birşeyi değiştiremeyeceği bilincindedirler. Afrika halkları kendi öz güçlerine dayanarak, Emperyalizme, Sosyal Emperyalizme ve her çeşit sömürgeciliğe karşı verecekleri mücadele ile bağımsızlıklarına kavuşacaklardır. Bunun ne Amerikan Emperyalizmi, ne SS Emperyalizmi ne de bir başka Emperyalist güç engelleyemeyecektir.

NEW-YORK

TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER FAŞİZMİ PROTESTO ETTİLER

8 Mayıs 1976 günü New York'ta Birleşmiş Milletler binası önünde New York'taki Türküyelil öğrenciler tarafından faşizmi protesto yürüyüşü düzenlenmiştir.

Yürüyüşe 100 kadar öğrenci, halk ve ayrıca bir çok yabancı öğrenci örgütü temsilcileri iştirak etmiştir. Yürüyüş boyunca faşist cinayetlere kurban giden öğrencilerin resimleri ve ülkemizdeki faşist diktatörlüğü protesto eden pankatlar taşınmış, devrimci marşlar söylenmiş, hem türkçe hem ingilizce "BAĞIMSIZ TÜRKİYE", "KAHROLSUN FAŞİZM", "ABD OSLERİNE HAYIR" diye bağırılmışlardır.

Yürüyüşte yurdumuzdaki faşist terör anlatılmış ve faşizme karşı mücadelenin şart olduğu belirtilmiştir.

Ayrıca çeşitli ülkelerin ilerici birlikleri dayanışma mesajları okumuşlardır.